

med håret i postkassen og har fortrudt, men de er bundet af et forlig.

Er Det Radikale Venstre ikke bange for at ende i den situation en gang til, når man sådan prøver at spå om, hvordan fremtiden ser ud?

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg synes, at spørgsmålet er rigtig godt stillet. Det vil jeg gerne kvittere for. Men så vil jeg igen understrege, at vi i Det Radikale Venstre finder, at det er en meget, meget dårlig prioritering at have en ordening som efterlønsordningen – nu taler jeg på det principielle plan – som er en ret for en hvilken som helst, der har været med i en a-kasse i et eller andet antal år, til at gå på efterløn primært betalt af skatteyderne.

Vi vil meget gerne se på ordninger til de mennesker, som ikke kan være på arbejdsmarkedet af forskellige grunde, og vi vil gerne være med til at skabe et bedre arbejdsmarked med et bedre arbejdsmiljø. Men alt det her er jo på det principielle plan, for i dag har vi accepteret, og det ved hr. Jørgen Arbo-Bæhr udmærket, at vi forhandler om at ændre den nuværende efterlønsordning. Det synes vi er et vigtigt skridt at bidrage til på nuværende tidspunkt. Så der er jo ikke tale om, at der er en total afskaffelse.

Kl. 16.20

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

»Den grimme ælling« har en lykkelig slutning, og man kan jo håbe, at det er et eventyr, vi deltager i, og at dette også får en lykkelig slutning. Jeg synes, at fru Marianne Jelved er meget pessimistisk i sit oplæg specielt med hensyn til det økonomiske, peger på overophedning og manglende kapacitet, men det, vi ser, er jo, at lønstigningerne ikke er nær så omfattende som det, som fru Marianne Jelved ligesom lægger op til.

Men hvis man står i en økonomisk situation, hvor man er på vej ind i en overophedning, hvordan kan man så slippe den offentlige sektor løs? Skal man også slippe økonomien vedrørende den offentlige sektor løs med risiko for efterspørgsel efter mere arbejdskraft og dermed mere aktivitet og dermed en øget risiko for overophedning, lønstigninger og dermed slut på det opsving, vi er midt i, hvor statsministeren bliver ved med at sige, at det går godt i Danmark?

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg har mine oplysninger om det spørgsmål, som ordføreren spørger til, fra Det Økonomiske Råds seneste rapport, offentliggjort i dag, og jeg beklager dybt, at der er advarsler i den retning, som jeg har nævnt her. Det gør jeg også, fordi Det Radikale Venstre i de seneste 5 år har argumenteret for, at der skulle skabes flere reformer, som forhindrede os i at komme i en situation som den, der nu advares om. Den er her ikke, men der advares om den. Det er også velkendt, at vi før sidste valg i 2005 argumenterede for, at der skulle skabes reformer, der kunne levere 50.000-60.000 flere arbejdspladser – det lå i Danmark 2010-planen – inden 2010. De reformer er udeblevet.

Nu sidder vi så heldigvis og forhandler nogle velfærdsreformer. Det kvitterede jeg også for i starten af min tale. Men det har ikke noget at gøre med at slippe den offentlige sektor løs. Med hensyn til at slippe den offentlige sektor løs, taler jeg ikke om at slippe den løs med penge i den forstand, men om at stoppe den stigende detailregulering og kontrol på alle mulige måder af den offentlige sektor. Det bremser udviklingen af måden at løse opgaverne på, og det bremser udviklingen i kvaliteten.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg vil godt kvittere for svaret og sige, at jeg anerkender behovet for reformer, at der skabes reformer, der giver et øget arbejdsudbud, og det er jo netop en af hovedopgaverne i de velfærdsforhandlinger, som vi sidder med. Derfor kunne jeg jo spørge, om det er sådan, at Det Radikale Venstre vil være garant for, at de reformer, der nu gennemføres, kan medvirke til at minimere den risiko og den advarsel, som fru Marianne Jelved selv er med til at frembringe her.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg er ikke med til at frembringe den risiko, jeg omtaler den. Vi har kritiseret regeringen for, at den ikke vil lave en egentlig skattereform. Vi mener, det er noget af det, der burde til nu. Vi har i flere omgange og i flere år talt for at skabe en egentlig omlægning, en total omlægning af skattesystemet, således at man sætter skatten på arbejde grundlæggende langt ned og opkræver skat på anden måde. Vi er simpelt hen nødt til at have en strukturændring, ligesom vi har haft det